

TÜRK OFTALMOLOJİ DERGİSİ

TURKISH JOURNAL OF OPHTHALMOLOGY

TJO

www.ofthalmoloji.org

EDITÖRDEN

Bir bakışta 2017 yılı 4. sayı;

Katarakt ameliyatı yaş grubunda, son derece sık rastlanan diğer bir yaşla ilgili sağlık sorunu da benign prostat hipertrofidir. Benign prostat hipertrofisi tedavisinde kullanılan alfa-blokörlerin yarattığı iris tonus kaybı, katarakt ameliyatlarında zorlaştırıcı bir durum olan intraoperatif gevşek iris sendromu (intraoperative floppy iris syndrome) olarak adlandırılmaktadır. Katarakt ameliyatı öncesi sorgulanır hale gelmekle birlikte, Acar ve ark. tarafından 19 hastanın 31 gözünde, ultrason biyomikroskop ile yapılan değerlendirilmede, ameliyattan 10 gün önce, kullanılmakta olan alfa-blokörlerin kesilmesinin pupilla büyümesi başta olmak üzere ön segment parametreleri üzerine yararlı bir etkisi olmadığı görülmüştür.

Biberoğlu ve ark., karotid arter stenozu (KAS) tanısı almış, ancak "Oküler İskemik sendrom" (OİS) bulgusu görülmeyen 15 KAS hastasında; karotid arterlere stent uygulaması öncesi ve sonrası retina sinir lifi tabakası ve göz içi basıncı (GİB) değerlerinde, 18 sağlıklı erkek kontrol hastası ile karşılaştırıldığında fark olmadığını görmüşlerdir. Literatürde KAS tedavisinin, OİS varlığında GİB düzeylerine olan etkisi iyi bilindiğinden, OİS varlığının stent sonrası GİB düzeyleri üzerine olan belirleyiciliği ön plana çıkmaktadır.

Tufan ve ark., glokomlu gözlerde GİB'yi düşürmede göz damlasına karşılık, selektif lazer trabeküloplastiyi (SLT) karşılaştırarak, ilaca karşı işlem replasmanının etkisini araştırmış, 6 aylık süreçte, timolol içeren fiks kombinasyon göz damlalarının eksiltildiği gözlerde 180 veya 360 derecelik SLT'nin ilacın sağladığı GİB düşürme etkisini sağladığı görülmüştür. Koruyucu içermeyen glokom ilaçlarının ülkemizde bulunmadığı, damla uygulama uyumunun, yaş ve damlatılması gereken ilaç sayısı arttıkça azaldığı gerçeklerinden hareketle, Tufan ve ark.'nın böyle bir replasman seçeneği farkındalığı yaratan çalışmaları, hasta ve hekimlerin tedavi tercihlerini etkileyecek niteliktedir.

Polat ve ark., yaş tip yaşa bağlı maküla dejenerasyonunda, intravitreal anti-vasküler endotel büyüme faktörü (VEGF) tedavisi uygulanan hastaların tedaviye uyumlarını etkileyen faktörleri araştırmışlardır. Oftalmolojinin olasılıkla en pahalı tıbbi tedavi uygulamasında, hasta uyumsuzluğunun en temel nedenleri arasında enjeksiyon korkusu, tedavinin faydalı olacağına inanmama, maddi imkansızlık, tedaviye başka ilde devam etme ve sistemik sağlık sorunları olduğunu saptamış, hasta ve yakınlarının bilinçlendirilmesi ile birlikte hastaların tedaviye uyum ve anti-VEGF tedavi başarı oranları artırılabilirliğini bildirmişlerdir.

Erkan Turan ve ark., benzer tanıya sahip şaşılık hastalarında dahi farklı anormal baş pozisyonuna (ABP) bulunabildiğini, ABP'ye rağmen göz tembelliğinin gelişebildiği ve binoküleritenin bulunmayabildiğini bildirdikleri çalışmalarında, ABP olan hastalarda tanı ve tedavi aşamasında dikkatli olunması gereğini ifade etmişlerdir.

Bingöl Kızıltunç ve ark., "Görme Engelliler Okulu Taraması" yaptıkları çalışmada, 120 öğrencinin %27,6'sında az görme ve körlük sebeplerinin

önlenebilir olduğunu, %57,5'inde az görme yardım cihazları ile görme keskinliğinde artış sağlandığını bildirerek, bu okullardaki öğrencilerin erken ve tanı ve rehabilitasyon konusundaki ciddi eksiğine dikkat çekmişlerdir.

Bu sayının derleme yazısında, Özyol ve ark., özellikle uveal ve kapsüler biyoyoumluluk açısından günümüzde mevcut göz içi lens materyalleri ve göz içi lenslerin biyoyoumluluğunu arttırmaya yönelik çalışmaları gözden geçirmişlerdir.

Tek taraflı kronik konjonktivit nedenlerinden, molluskum contagiozumu iki olguyu sunan Serin ve ark., bu yazılarında hem tek taraflı kronik konjonktivit ayırıcı tanısında değerli bir literatür taraması yapmış, hem de klinik ve histopatolojik olarak tanısını koydukları oküler molluskum contagiozum için güncel tedavi seçeneklerini bildirmişlerdir.

Aslantürk Eren ve ark., esasen ön segment patolojilerinin değerlendirilmesinde kullanılan ve göreceli olarak yeni bir yöntem olan ön segment optik koherens tomografinin (ÖS-OKT) lezyonun boyutları, iç yapısı ve vaskülarite derecesi, ön ve arka yüzü değerlendirilerek benign-malign tümör ayırımı yapılabilmesi açısından kullanılabileceğini, patolojik olarak spindle tip iridosiliyer melanom tanısı konan bir olgunun ÖS-OKT bulguları üzerinden ele almışlardır.

Koban ve ark., bildikleri kadarıyla literatürde oftalmopleji ile başvuran santral sinir sistemi tutulumu olan ikinci mantle hücreli lenfoma olgusunu taktim ettikleri olgu sunumlarında, mantle hücreli lenfomanın başlangıç bulguları arasında oftalmoplejinin de göz önünde bulundurulması gerektiğini bildirmişlerdir.

Cebeci ve ark., Vogt-Koyanagi-Harada hastalığının akut dönemindeki göz bulguları ile sıklıkla karışabilen santral seröz koryoretinopatinin (SSKR) büllöz tipini bu sayımızda sunmuşlar. İntraoküler enflamasyon tanısı ile kortikosteroid uygulaması SSKR'nin alevlenmesine ve geri dönüşümsüz hasarlara yol açabileceğinden, seröz retina dekolmanı varlığında atipik, büllöz tip SSKR'nin akla gelmesinin önemi vurgulanmıştır.

Sarıgül Sezenöz ve ark., nadir görülen bir koroidal osteom olgusunda, ranibizumab ile yaptıkları sekonder koroid neovaskülarizasyonu tedavisini detaylı bir tartışma ile ele almışlardır.

Özgün araştırma makalelerinin, klinik açıdan pratiğimize ve gelecek çalışmalara yönelik sonuçlarının verildiği, derleme yazısı ve olgu sunumlarının, kendi alanlarında güncellenmiş birer literatür özeti olarak sunulduğu bu sayımızı, meslektaşlarımız referans almakta sıkça kullanacaklarını düşünüyoruz.

**Saygı ve sevgilerimizle
Editöryel Kurul Adına
Dr. Sait Eğrilmez**